

MINAT DE LA MASIA DE SANT LLUIS (MAS DE REIG)

Tram subterrani de la Séquia al seu pas per Picassent

Col·leccions: [Domini de l'aigua](#), [Séquia Reial del Xúquer](#)

Pàgina web

<https://www.acequiarj.es/va/entitat/historia/>

DESCRIPCIÓ

La Séquia Reial bassa el seu funcionament en l'acció de la gravetat, és a dir, les aigües recorren per ella des de un punt més alt a altres que estan per davall d'ell. Quan entra en Picassent des de Benifaió l'aigua recorre a una altura de 30 m sobre el nivell del mar però prompte es troba amb **un obstacle que no pot superar: els turons d'Espioca**. La solució adoptada va ser travessar en minat (soterrada) aquestos turons de forma que l'aigua continuara al seu nivell.

La Séquia Reial arriba a Picassent per les obres d'ampliació promogudes pel duc d'Híjar, Pedro de Alcántara, que va proposar a la Corona la prolongació de la séquia i va aconseguir en 1771 la concessió de l'execució de les obres per a portar-la fins als límits de l'Albufera.

Concretament al terme de Picassent les obres començaren l'any 1785 i finalitzaren en 1792. Dirigit per Lorenzo Bachiller Rosillo, el projecte es va dividir en tres parts:

- Excavació i obertura de la séquia mare des dels límits de Benifaió fins al terme d'Alcàsser.
- Construcció dels minats als turons d'Espioca.
- Construcció de les feses per a la presa de l'aigua.

Centrant-nos en la construcció del minat, va ser la part amb major dificultat de les tres. **Es va construir un minat de 731 m** que comença en passar les feses del Minat i del Romaní que travessà els masos de Foressos i Reig i limita actualment amb el centre penitenciari fins que torna a eixir a la superfície un poc més avant. **La part visible d'aquest minat són una sèrie de 15 pous** construïts per a la ventilació i neteja de la séquia coberts amb reixes de ferro, que es poden observar seguint una línia recta.

Arquitectònicament és una obra singular dins del sistema hidràulic. Té una secció rectangular d'1,10 m d'amplària per 2 d'alçària rematat per un arc de mig punt. Aquesta part, com la resta de l'excavació i obertura de la séquia, es basava en el treball manual de l'home amb l'ajuda de cavalls i mules.

Abans d'endinsar-se al terme d'Alcàsser i una vegada ha passat per davant de les feses de Barrina i Sant Cristòfor, la séquia torna a enfonsar-se per a salvar la carretera que comunica Alcàsser i Picassent amb Silla. Es poden observar dos nous pous de ventilació, que com a curiositat, un d'ells és l'únic que a la superfície s'ha construït amb forma circular, donat que la resta són tots quadrats.

Nota:

La sèrie de fotografies d'aquest element conté els dos grups de pous: les primeres 30 es corresponen als pous del Minat (2 fotografies per pou), y les últimes 4 (també 2 fotografies per pou) són les que salven la via de comunicació.

Per a ampliar la informació:

Martínez Sanchis, Francesc (2014), [*El regadiu de la Séquia Reial del Xúquer a Picassent*](#), Llibre de festes de Picassent (pàg. 23-30)

Martínez Sanchis, Francesc (2006), *Els espais hidràulics de Picassent, l'expansió el regadiu durant els segles XVIII al XX*. (Capítol 3. La Séquia Reial del Xúquer, pàg. 67 i següents), Edició de l'Ajuntament de Picassent

ALTRES DADES **Propietat**

[Privada](#)

